

ROMANIA

CURTEA DE APEL
SECȚIA COMERCIALĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 5772/190/2009

DECIZIA CIVILĂ NR. 2961/2011

Ședința publică de la 06 iulie 2011

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE **MARIA BUDIC**

JUDECĂTOR **IOANA TAMAS**

JUDECĂTOR **MARIA TRUDEI**

GREFIER **DANIELA CHIRILA**

S-a luat în examinare recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI **MARAMUREȘ** împotriva sentinței civile nr. **5266** din data de 15.12.2010 pronunțată de Tribunalul **Maramureș** în contradictoriu cu reclamanta SC **LYNG IMPEX** SRL, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

Prin Serviciul Registratură, la data de 28.06.2011 intimata-reclamantă a depus la dosarul cauzei concluzii scrise.

Mersul dezbaterilor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 22 iunie 2011, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pentru când s-a dispus amânarea pronunțării la data de 29.06.2011 și ulterior la data de 06.07.2011.

CURTEA

Din examinarea actelor dosarului, constată următoarele:

Prin sentința nr. **5266** pronunțată la data de 15.12.2010 în dosar nr. **5772/190/2009** al Tribunalului **Maramureș**, a fost admisă în parte acțiunea formulată de contestatoarea SC **Lyng Impex** SRL **Băia Mare** împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice **Maramureș** și în consecință, a fost anulată în parte decizia **167/15.10.2009** emisă de Biroul de Soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP **Maramureș**, Raportul de Inspecție fiscală parțială nr. **5155/27.07.2009** și decizia de impunere nr. **1594/27.07.2009** în sensul că a fost anulată obligația contestatoarei cu privire la plata următoarelor sume: **42.325** lei impozit pe profit; **27.242** lei majorări pentru impozitul pe profit; **30.260** lei TVA; **55.418** lei majorări de întârziere pentru TVA total **175.243** lei; exonerată contestatoarea de plata sumelor arătate menținând actele atacate pentru diferența rămasă din suma stabilită drept obligație de plată.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că din totalul de **228.127** lei stabilit de organul de control ca fiind datorat a fost contestată suma de **49.009** lei plus majorările aferente, corespunzătoare facturilor emise de SC **Lyng Impex** SRL și SC **Lyng Impex** SRL.

SC [redacted] SRL în perioada 23.01.2007-31.12.2007 a emis 17 facturi în valoare totală de [redacted] lei, iar SC Westpaul SRL în septembrie 2007 a emis un număr de [redacted] facturi în valoare totală de [redacted] lei.

Este adevărat că facturile menționate mai sus nu au conținut toate informațiile prevăzute de lege, dar acestea puteau fi corectate chiar pe durata controlului în condițiile art. 159 (1) din Codul fiscal și a Normelor metodologice (pct. 81).

Operațiunile înregistrate în contabilitatea contestatoarei pot completa, în principiu, informațiile obligatorii lipsă din facturile de prestări servicii emise de cele două societăți comerciale, astfel încât să constituie documente justificative prin care să se facă dovăda efectuării operațiunilor facturate, respectiv cheltuielile cu prestările servicii de transport în sumă totală de [redacted] lei.

Organul de control a reținut neindicarea numărului de înmatriculare pentru mașinile cu care s-a efectuat transportul.

Unele dintre facturi conțin numărul de înmatriculare al mașinilor cu care s-a făcut transportul: [redacted], [redacted], [redacted], [redacted].

La cererea instanței, cu adresele [redacted]/28.04.2010 (f. 6 vol. 2) și [redacted]/04.10.2010 (f. 31 vol.2), serviciul comunitar de specialitate a comunicat că autovehiculele cu numerele de înmatriculare menționate mai sus au aparținut în perioada controlată SC [redacted] SRL.

Unele facturi pentru marfa înregistrată în contabilitatea contestatoarei, așa cum a arătat și organul de control, nu cuprind trimiterea la numărul de înmatriculare, dar marfa a fost recepționată și înregistrată în contabilitatea contestatoarei și pentru facturile care nu aveau menționat numărul de înmatriculare.

Transportul a fost asigurata de beneficiara contestatoarei, iar prețurile produselor livrate nu a inclus transportul.

În parcul propriu pentru anul 2007 contestatoarea avea [redacted] autoturisme și un [redacted] de [redacted] tone, cu care nu s-ar fi putut asigura transportul efectuat de SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL.

Expertiza a ajuns la concluzia că, în contabilitatea contestatoarei există informații suficiente care să permită completarea lipsurilor din facturi privind identificarea mijloacelor de transport care au făcut transporturile facturate, ceea ce înseamnă cu alte cuvinte că aceste prestații pot fi considerate ca fiind realizate.

Această constatare este suficient de argumentată.

Din verificarea facturilor reprezentând prestări servicii, în sumă totală de [redacted] lei (fără TVA), emise de SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL a rezultat că aceste facturi au fost înregistrate în contabilitatea societății comerciale emitente, cu o singură excepție, constând din factura fiscală seria [redacted] nr. [redacted] din ianuarie 2007 emisă de SC Europaul SRL în valoare totală de [redacted] lei.

Când s-a întocmit actul de control nr. [redacted]/27.07.2009 cu privire la realitatea cheltuielilor de transport privind cele [redacted] facturi (12+5) s-a menționat că există o rezervă din partea organului de control, care depinde de o verificare ulterioară la SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL. La această verificare ulterioară a celor două societăți, cu excepția unei singure facturi, nu s-au constatat suspiciuni cu privire la realitatea prestațiilor (pg. 28 din expertiză). Cu alte cuvinte, se pot considera ca reale prestațiile de transport la nivelul sumei de [redacted] lei.

î
justific
cazul
la niv
corec

peric
maj
dat
264
rep

TV
ac

n
c

22

În ceea ce privește TVA-ul, se reține că contestatoarea a dedus justificat TVA în sumă de [redacted] lei. Motivarea este identică ca și cea în cazul impozitului pe profit. Acceptându-se ca reale prestațiile de transport la nivelul sumei de [redacted] lei, și TVA-ul aferent trebuie considerat ca fiind corect dedus.

Organul de control a reținut un impozit pe profit suplimentar pentru perioada 01.01.2007-31.03.2009 de [redacted] lei, la care corespunde o majorare de întârziere de [redacted] lei. Aceste obligații, stabilite peste cele datorate legal de reclamantă, sunt aferente facturilor în valoare totală de [redacted] lei, pe care instanța le consideră ca fiind de acceptat, ca reprezentând plata unor servicii prestate efectiv.

S-a dedus corect TVA de [redacted] lei. Majorările de întârziere pentru TVA, calculate de organul de control, pe care reclamanta nu trebuie să le achite se reduc la [redacted] lei.

Rezultă că cele [redacted] sume: [redacted] lei, [redacted] lei, [redacted] lei, [redacted] lei nu sunt datorate de reclamantă, pentru aceste sume actele administrative care au stabilit obligația de plată urmând să fie anulate.

Împotriva soluției menționate a declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice M[redacted], arătând că în speță criticile pe care a înțeles intimata reclamantă să le formuleze sunt fără suport. Astfel, se arată că în condițiile art. 21 alin. 4 din Legea nr. 571/2003, cheltuielile în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii prin care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune nu sunt deductibile.

Mai mult, pct.48 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, referitor la art.21 alin. 4 lit. f), prevede ca:

"Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanța, asistenta sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului, prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, etc.
..."

Intimata-reclamanta nu a dovedit efectuarea transportului, neprezentând avize de însoțire a mărfii pe timpul transportului, scrisoare de transport pe parcurs intern - CMR, iar în facturile de transport nu sunt precizate rutele, km parcurși și tarifele percepute.

Cu privire la suma de [redacted] lei, SC [redacted] SRL a dedus în mod nejustificat taxa pe valoarea adăugată în suma de [redacted] lei, înscrisă într-un număr de [redacted] facturi fiscale, emise de SC [redacted] SRL și de SC [redacted] SRL, toate având la baza operațiuni nereale, deoarece societatea nu a prezentat documentele justificative, care să ateste realitatea operațiunilor economice desfășurate, prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit suma de [redacted] lei, ca fiind taxa pe valoarea adăugată de plata suplimentară.

Conform art.145 alin. 2 lit. a) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, republicată, "(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă, totuși, în baza documentelor justificative, taxa pe valoarea adăugată plătită de către beneficiarii operațiunilor economice desfășurate, care să ateste realitatea operațiunilor economice desfășurate, prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit suma de [redacted] lei, ca fiind taxa pe valoarea adăugată de plata suplimentară.

a) operațiuni taxabile”.

În consecință, intimata-reclamanta datorează întreaga suma de [redacted] lei, ce reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă nejustificat din cele [redacted] facturi emise de SC W [redacted] SRL și SC E [redacted] SRL, întrucât contestatoarea nu deține documente justificative, prin care să facă dovada că operațiunile de transport au fost efectuate, având în vedere că SC [redacted] SRL nu deține avize de însoțire a mărfii pe timpul transportului, scrisoare de transport pe parcurs interne - CMR, iar facturile fiscale nu conțin date de identificare a persoanei care a efectuat transportul și nici mijloacele de transport utilizate.

Intimata-reclamanta SC [redacted] SRL datorează întreg impozitul pe profit în suma de [redacted] lei și taxa pe valoarea adăugată în suma de [redacted] lei.

Pentru neplata în termen a obligațiilor fiscale determinate suplimentar, în suma totală de [redacted] lei, reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de [redacted] lei.

Aceste sume au fost calculate în temeiul art. 119 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Răspunzând celor invocate prin întâmpinare, intimata a solicitat respingerea recursului cu cheltuieli de judecată. Astfel, în susținerea celor solicitate se arată că operațiunile menționate în cuprinsul facturilor la care se referă actul de control, sunt reale, înregistrate în contabilitate, fiind prestate ca urmare a contractelor de prestări servicii menționate și puse la dispoziția organului de control.

Transporturile au fost efectuate cu mijloacele de transport ale societății care a semnat contractul de prestări servicii și acestea au acoperire prin stocul de marfă deținut de societate.

Astfel, s-au verificat facturi de aprovizionare cu marfa, pentru luna iulie 2007, transportul fiind realizat cu autoutilitare aparținând SC E [redacted] SRL sau SC W [redacted] SRL, conform adreselor emise de Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor.

Cele două societăți care au prestat serviciile de transport, materializate în facturile contestate, au fost controlate din punct de vedere fiscal, regăsindu-se în evidențele acestora facturile înregistrate la DGFP Maramureș sub nr. [redacted]/03.08.2009 și [redacted]/03.08.2009 (aspect ce reiese din Raportul de expertiză, fila 23, alineat 1 și 2).

Pe baza acestor documente, expertul a solicitat informații suplimentare în urma cărora a verificat dacă facturile reprezentând prestări servicii de transport și TVA-ul aferent au fost înregistrate ca operațiuni impozabile. Expertul a concluzionat că în luna septembrie 2007 figurează înregistrate [redacted] facturi în suma de [redacted] lei cu TVA deductibil în valoare de [redacted] lei; în luna decembrie 2007 figurează înregistrate 11 facturi în suma de [redacted] lei cu TVA deductibil în valoare de [redacted] lei (fila 24 alin. 3 și 4 din Raportul de expertiză, documentele fiind arhivate la sediul DGFP Maramureș).

Tot din raportul de expertiză, pagina [redacted] alineat [redacted], rezulta faptul că facturile emise de către SC W [redacted] SRL către subscrisa, acestea au fost verificate odată cu solicitările de rambursare de TVA, urmare a RIF nr. [redacted]/2007 (s-a aprobat rambursare de TVA și s-a emis decizia nr. [redacted]/2007 de nemodificare a bazei de impunere).

ace:
deț
ate
rec
fa
ac

în
c

23

Pentru verificarea realității operațiunilor efectuate de către intimata aceasta a depus documente justificative care atesta mijloacele de transport deținute de societățile cu care a derulat afaceri precum și documente de atestare a mărfii care a fost transportată cu aceste mijloace de transport, recepțiile mărfurilor, înscrisuri de la furnizori de unde rezulta fără echivoc faptul că prețul mărfurilor achiziționate nu conține prețul transportului, acesta fiind facturat separat.

Societatea de transport avea obligația de a deține documentele de însoțire a mărfii și de a le preda precum și obligația de a avea documentele de transport.

Realitatea operațiunilor efectuate putea fi verificată doar prin efectuarea unui control încrucișat, în raport cu cele două societăți care au prestat serviciile de transport.

Relațiile comerciale au la baza un contract de prestări de servicii și facturile eliberate de către cel care a prestat serviciile, facturile fiind înregistrate în contabilitatea subscrisei și achitate contravaloarea acestora.

În consecință, facturile eliberate de societatea care a efectuat transportul și însoțite de către intimată reprezintă documente justificative legale cu privire la prestațiile efectuate astfel încât ele sunt considerate cheltuieli deductibile.

Analizând recursul declarat, Curtea reține următoarele:

În urma controlului efectuat la societatea recurentă organele fiscale au reținut că în lunile ianuarie, septembrie și decembrie 2007, societatea a înregistrat pe elemente de cheltuieli în contul 624 suma totală de [redacted] lei dintr-un număr de [redacted] facturi fiscale, astfel: [redacted] facturi de către SC W [redacted] SRL, reprezentând contravaloarea transportului rutier intern de marfă și [redacted] de către SC E [redacted] SRL reprezentând prestări servicii transport marfă. Pe aceste facturi, rețin organele de control, că nu se găsesc date de identificare a persoanei care a efectuat transportul și ale mijloacelor de transport utilizate, iar în contractul cadru nu se precizează rutele, kilometri parcurși și tarifele percepute. În acest context, rețin organele de control, că societatea nu a prezentat documente justificative care să ateste efectuarea operațiunilor – avize de însoțire a mărfii, CMR. Prin urmare, neputând face dovada, cheltuielile înregistrate în evidența contabilă sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal potrivit art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, astfel că se datorează impozit suplimentar și majorări.

Tot astfel, cu privire la TVA. Rețin organele de control, că societatea a dedus nejustificat TVA în condițiile unor facturi ce nu reflectă realitatea, nefiind înregistrate în contabilitatea societăților emitente.

În baza celor constatate se stabilesc în sarcina societății controlate obligații fiscale în sumă de [redacted] lei și suma de [redacted] lei, fiind astfel emisă decizia de impunere nr. [redacted]/27.07.2009.

Cele stabilite de organele fiscale sunt contestate de societate, iar prin decizia nr. [redacted] 2009 contestația este respinsă.

Ulterior, societatea se adresează instanței arătând că operațiunile menționate în cuprinsul facturilor sunt reale, au fost prestate ca urmare a contractelor de prestări servicii, iar transportul a fost efectuat cu mijloacele de transport ale societății care a semnat contractul de prestări servicii și au acoperire prin stocul de marfă deținut de societate. Conform contractelor de prestări servicii, obligația de a avea documente de însoțire a mărfii și de a le preda revin transportatorului, iar în aceste condiții, a reține că facturile nu au la bază operațiuni reale fără o verificare și a societăților ce au prestat

Tot astfel, se arată că reținerile organelor de inspecție fiscală sunt greșite în ceea ce privește interpretarea documentului justificativ. Astfel, potrivit Codului comercial, expeditorul este cel care trebuie să dea căraușului scrisoarea de trăsură, iar acesta este numai un document ad probationem. Inexistența scrisorii de trăsură nu poate duce la inexistența serviciilor facturate, întrucât este un act care probează existența obligației dacă există neînțelegeri între transportator și beneficiarul transportului, ceea ce nu este cazul în speță. În lipsa unei astfel de scrisori, părțile pot dovedi contractul de transport prin orice mijloc de probă din cele prevăzute de art. 46 C. comercial, respectiv facturi.

Relațiile comerciale care au fost apreciate nedeductibile au la bază un contract de prestări servicii și o factură eliberată de cel care a prestat serviciile, facturi care sunt acceptate de societate expres prin înregistrarea în contabilitate urmată de achitarea acestora potrivit ordinelor și a biletelor la ordin girate. Prin urmare, se arată, în accepțiunea legii, facturile eliberate de transportator și însușite de către societate reprezintă document justificativ legal al prestațiilor realizate, iar faptul că acestea nu prezintă toate rubricile complete nu constituie impediment în a le considera cheltuieli deductibile în sensul legii.

Cele susținute de reclamanta intimata nu pot fi reținute. Astfel, se reține că potrivit Legii contabilității nr. 82/1991/R, art. 6 alin. 1, orice operațiune economică financiară se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ. Același act normativ mai prevede că pentru exercitarea dreptului de deducere, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să dețină pentru bunul livrat sau serviciu o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155. Totodată, prin art. 155 se prevede că factura trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informații privind denumire/nume, adresa și codul de înregistrare; denumirea și cantitatea bunurilor livrate; denumirea serviciilor prestate, etc.

Tot astfel, prin art. 21 al aceluiași act normativ se prevede că pentru determinarea legii impozabile se au în vedere cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, că sunt nedeductibile ... cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Normele metodologice de aplicare a Codului, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 referitor la art. 21 prevede că pentru deducerea cheltuielilor de asistență sau alte servicii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestări termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin situații de lucrări, procese-verbale, rapoarte de lucru.

Rezultă din normele enunțate că înregistrarea în contabilitate, respectiv determinarea bazei impozabile, deducere TVA, cheltuieli se face pe baza facturii fiscale sau documentelor care conțin informații complete obligatorii privind bunul livrat sau serviciul prestat.

Cu alte cuvinte, determinarea bazei impozabile, înregistrarea contabilă

con
lege

toe
do
de

d
d
F

24
furnizând informații complete, acesta fiind documentul justificativ cerut de lege.

În sensul normelor menționate în condițiile în care factura nu conține toate informațiile obligatorii cerute de art. 155 aceasta nu poate constitui document justificativ pentru considerarea cheltuielilor deductibile și pentru deducere TVA.

În acest sens, este de altfel și Decizia V din 15.01.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție ce statuează că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.

Actele depuse de reclamanta intimată, respectiv contractele prestări servicii nu furnizează informațiile prevăzute de normele mai sus enunțate, respectiv date cu privire la tarife percepute, servicii prestate - rutele, valoarea contract. Date, informații, în sensul tarif/km. nu cuprind nici facturile. Ori în condițiile în care actele depuse nu conțin informații complete, obligatorii cerute de lege, nu pot constitui documente justificative pentru a fi luate în considerare la deductibilitate/stabilire baza impozabilă și respectiv rambursare TVA. Prin urmare, raportat la actele și la normele de mai sus enunțate, susținerile intimatei cu privire la interpretarea și reținerea greșită a obligațiilor fiscale de către organele fiscale apar ca neîntemeiate.

Se susține însă de reclamanta intimată că expertul a concluzionat că operațiunile desfășurate sunt reale. Prin expertiza nu se face nicio referire cu privire la conținutul actelor, la informațiile obligatorii cerute facturilor pentru a fi considerate documente justificative în deducerea cheltuielilor și respectiv, stabilire baza impozabilă, profit impozabil sau deducere TVA. Expertul a arătat că au fost desfășurate operațiuni de transport, iar acestea au corespondent în documentele privind livrarea mărfurilor de la alte societăți, dar nu a arătat de unde a dedus numărul curselor, kilometri parcurși, tariful perceput pentru a releva o situație corectă a sumelor ce pot fi deduse. Ca atare, în condițiile în care nu s-au făcut referiri la informațiile obligatorii cerute facturării, iar din contracte nu rezultă cu claritate tarifele, kilometri valoare, concluziile expertului din perspectiva cerintelor normelor mai sus anunțate nu pot fi reținute ca motiv de exonerare a obligațiilor, așa cum greșit a reținut prima instanță.

Greșită este și reținerea instanței vizând permisiunea instituită de art. 159 C. fiscal. Norma invocată permite într-adevăr corectarea facturilor sau documentelor care țin loc de factură, însă cu condiția emiterii unei noi facturi sau facturi corectare. Dar un atare act nu a fost prezentat, iar o dovadă a înscrierii acestor noi facturi în evidențe nu a fost făcută. Prin urmare, în lipsa unor dovezi nu se poate considera că factura cuprinde informațiile corespunzătoare - în măsură să fie un document justificativ ce poate fi avut în vedere la stabilirea obligațiilor fiscale. Operațiunile înregistrate în contabilitate nu sunt în masura să complinescă neregularitățile cerute de art 155c.fiscal pentru ca actul să fie considerat document în sensul legii.

În fine, se susține de intimata inclusiv prin concluziile depuse cu prilejul evocării deciziei pronunțate în interesul legii că trebuie a se avea în vedere neutralitatea în condițiile în care, așa cum reiese din expertiză, pentru societățile prestatoare a serviciului - transport - s-a reținut că operațiunile au fost efectuate și au beneficiat de rambursare TVA.

Susținerea nu poate fi reținută, procesele-verbale nr. [redacted]/03.08.2009 și nr. [redacted]/03.08.2009 cu privire la RFI nu concluzionează în sensul evocat în expertiza și reținut de intimata ci au relevat că în urma reverificarilor nu se poate pronunța „asupra legalității” rambursării deoarece nu se poate determina realitatea operațiunilor din care provine TVA de rambursare. Ca atare, în lipsa unor statutări în sensul operațiunilor și a rambursării, susținerile intimatei sunt nefondate și vor fi respinse.

Așadar, față de cele rezultate din acte și normele fiscale enunțate, de decizia menționată susținerile recurenței sunt întemeiate și urmează a fi admise.

Prin urmare, în baza art. 312 C.pr.civ., raportat la art. 20 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite recursul și va modifica hotărârea conform dispozitivului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [redacted] împotriva sentinței civile nr. [redacted] din 15.11.2010, pronunțată în dosarul nr. [redacted]/100/2009 al Tribunalului [redacted] pe care o modifică în sensul că respinge acțiunea formulată de S.C. [redacted] IMPEX S.R.L. în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 6.07.2011.

PREȘEDINTE

[redacted]
MIRELA BUDIN

JUDECĂTORI

[redacted]
IOAREA TĂMAS

[redacted]
MARIA BRUDE

GREFIER

[redacted]
DANIELA CHIRILA

